

این است که آیا باز هم مردم مثل سابق به سینما می‌روند؟ چرا که مردم به شرایط خوبی کنند. در حال حاضر یک سال است که مردم عادت کرده‌اند به اینکه فیلم را از طریق فیلمو و نماوا دنبال کنند و آیا اعتماد می‌کنند تا دوباره به سینما بروند؟ این مساله نه فقط بر سینما که بر خیلی چیزهای دیگر مثل سفرهای سیاحتی و زیارتی و در کل بر همه چیز تأثیر می‌گذارد. آیا اصولاً حرکات دسته‌جمعی باز به شدت سابق ادامه خواهند داشت یا کل جامعه بشری حالا محافظه کارتر بر خورد می‌کنند. واقعا باید ببینیم چه می‌شود چون کرونا تأثیر وحشتناکی بر جامعه جهانی گذاشت.

در شبکه نمایش خانگی نمی‌خواهید تجربه داشته باشید و آیا اساساً این مدیوم را دنبال می‌کنید و کاری را می‌پسندید؟

خیلی علاقه به این کار دارم. دو، سه باری هم به من پیشنهاد شده ولی انجام ندادام. همه فیلمنامه‌ها شبیه «قهوه تلخ» آقای مدیری هستند که این کار من نیست. من دوست دارم که در شبکه نمایش خانگی کار کنم ولی کاش یک نفر بیاید و کاری را به ما پیشنهاد بدهد که جور دیگری باشد.

چقدر علاقه‌مند هستید که در ادامه شکل سینمای اجتماعی با نگاه سیاهی که فیلمسازان نسل جدید دارند و خیلی هم خوب می‌فروشند را تجربه کنید؟

من خیلی به این درام‌های اجتماعی علاقه ندارم و این جنس سینمای مورد علاقه من نیست.

در دوران شما و فیلمسازهای قبل تر یعنی فیلمسازهای هم‌رده آقايان کیمیایی و مهرجویی این اتفاق برای ما افتاده ولی بعدتر خیلی کمتر پیش آمد که کارگردان‌ها تبدیل به سلبریتی شوند؛ اما در حال حاضر این اتفاق خیلی بیشتر شده است. شما فکر می‌کنید خود فیلمسازان جوان فعلی ما خیلی اهل سر و صدا هستند و یا اینستاگرام و فضای مجازی به آن‌ها کمک می‌کند؟

یک چیزی در حال حاضر در دنیا وجود دارد که نسل من این را نداشت؛ یک جور نیاز برای دیده شدن، تأیید شدن و مورد توجه قرار گرفتن. ما اینطور نبودیم، ما به سینما نیامدیم تا دیده شویم، ما فیلم ساختیم چون سینما را دوست داشتیم. در حال حاضر یک طوری شده که انگار همه هر کاری که فکرش را بکنید انجام می‌دهند فقط برای اینکه دیده شوند و این حداقل برای من چیز جذابی نیست. به همین خاطر من از موبایل فقط به عنوان گوشی و برای ارتباط با دانشجویها و فیلم‌هایم استفاده می‌کنم و جز این هیچ استفاده دیگری از آن نمی‌کنم. چرا که این همه اتفاقات خنده‌آور و احمقانه‌ای که دور و بر خودمان می‌بینیم برایم جالب نیست و به هر حال امیدوارم شرایط عادی تر شود.

سینمایی بسازند با چهار، پنج کارمند که پروانه نمایش و پروانه ساخت بدهند این همه دنگ و دنگ که هیچ تأثیری هم ندارد برای چیست؟ بنابراین خیلی اطلاعی ندارم. ضمن اینکه در کل آدم گوشه‌گیری هستم. من اصلاً در خانه هم تنها هستم و با هیچکس در ارتباط نیستم و به نوعی در خلأ خودم زندگی می‌کنم و کاملاً دنیای خودم را دارم و به همین خاطر می‌شود «سراسر شب» را ساخت؛ در نتیجه نمی‌دانم و خبری ندارم، فقط می‌دانم که خود من نزدیک به دو سال است که کاری نکرده‌ام و بی‌کار هستم، پول هم ندارم ولی از همکاران می‌شنوم که ظاهراً خیلی حمایتی صورت نمی‌گیرد.

تصورتان از سینمای بعد از کرونا چیست؟ فکر می‌کنید می‌شود این تعداد فیلم پشت خط مانده در اکران و ضرب‌هایی که سینما داران خورده‌اند را جبران کرد و آیا تصمیم گیرندگان سینمای ایران از پس مدیریت این بحران بر می‌آیند یا پیشنهادی در این زمینه دارید؟

یک کاری که می‌شد کرد این بود که امسال آنقدر پروانه ساخت صادر نکنند و کمی بایستند و دست نگاه دارند تا ببینیم چه خبر است. این برای من واقعا عجیب است. من فکر می‌کردم که کرونا می‌تواند اتفاق خوبی هم باشد؛ به این معنی که همه ما مجبور هستیم یک توقف اجباری داشته باشیم، همه مجبور هستیم که بایستیم و این مساله باعث می‌شود که در خانه‌هایمان بنشینیم و فکر کنیم راجع به اینکه تا به حال چه کار کرده‌ایم و از این به بعد دوست داریم که چه کار کنیم. در واقع یک توفیق اجباری بود تا بتوانیم به نتایج و چشم‌اندازی برسیم اما متأسفانه این اتفاق نیفتاد. یعنی یک طوری وانمود کردند که برویم کار کنیم، بعد هم همینطور آدم از دنیا رفت. وقتی می‌بینیم که سینما تعطیل است برای چه در حال حاضر فیلم می‌سازیم؟ این فیلم‌ها را کجا می‌خواهیم نشان بدهیم؟ آیا کسی مطمئن است که ما این اپیدمی را در سال آینده نخواهیم داشت؟ آیا کسی اطمینان دارد که این قضیه به سه سال نمی‌کشد؟ واقعا چه کسی می‌داند که چه می‌شود؟ یعنی چشم ما به دهان پزشکان و دانشمندان دوخته شده و هنوز چیز قطعی به ما نگفته‌اند. می‌گویند که شاید از یکی، دو ماه دیگر واکسن‌هایی بیاید اما هنوز هیچ چیز قطعی نیست. از طرفی سینمای ما یک مقداری هم تابع سینمای دنیا است. ببینیم اصلاً در سینمای جهان چه اتفاقی می‌افتد چون سینما نه فقط در ایران که در دنیا صدمه خورده است. در حال حاضر ما در سینمای ایران یک بحران خیلی جدی داریم، یعنی واقعا با این تعداد فیلم حالا قرار است که چه اتفاقی بیفتد؟ نمی‌دانم اما به نظر می‌آید که اگر خیلی خوش‌بین باشیم و فرض را بر این بگیریم که بهار سال آینده کرونا خواهیم داشت و سینماها باز می‌شوند؛ آن زمان ما با یک دعوی عجیب و غریب روبه‌رو هستیم بر سر اینکه حالا چه کسی می‌خواهد چه چیزی اکران کند؛ چند سال داریم و دو بیست، سیصد فیلم! ولی نکته مهم‌تر

من اصلاً در خانه هم تنها هستم و با هیچکس در ارتباط نیستم و به نوعی در خلأ خودم زندگی می‌کنم و کاملاً دنیای خودم را دارم و به همین خاطر میشود «سراسر شب» را ساخت؛ در نتیجه نمی‌دانم و خبری ندارم، فقط میدانم که خود من نزدیک به دو سال است که کاری نکرده‌ام و بی‌کار هستم، پول هم ندارم

نگاهش تغییر کرد، فکر می‌کنم که اولین انتخاب و اولین فیلم «سراسر شب» باشد؛ فقط دیرتر از همه عرضه شده است. شاید انتخاب اولیه ما برای مثال الناز شاکر دوست نبود و شاید من فکر می‌کردم که دوست دارم این فیلم را با بازیگران گمنامی بسازم؛ یعنی با بازیگران تئاتری که بسیار خوب هم می‌توانند بازی کنند اما وقتی به عمل رسیدیم متوجه شدیم که پول احتیاج داریم. یعنی پولی نبود تا با آن فیلم را بسازیم و سرمایه‌گذاری ما را سر کار گذاشته بود. در واقع یک کاری که می‌توانستیم انجام دهیم این بود که از بازیگرهای محبوب استفاده کنیم تا بتوانیم سرمایه جذب کنیم و اینطور شد که اصلاً جنس تیم بازیگری ما به یک شکل دیگر شد و دیگر آن چیزی نبود که من به هنگام نگارش فیلمنامه در ذهن داشتم اما از هم‌کاری با الناز شاکر دوست بسیار راضی هستم. او با انرژی آمد و به نظر من در حال حاضر هم بازی‌اش به طرز ظریفی خوب است؛ یعنی دو نیمه این شخصیت را که در نیمه اولش کمی بچه است و در نیمه دوم به سمت زن شدن پیش می‌رود خیلی خوب آورده است.

اگر روزی برای شما هیچ اهمیتی نداشته باشد که یک بلیت بفروشد یا هزار بلیت، دوست دارید فیلمی مشابه چه فیلمی در سینمای جهان را بسازید؟

احتمالاً یک چیزی مثل «سراسر شب»؛ یک فیلم دیگری شبیه به همین یا یک «سراسر شب» دیگر!

در این شرایط کرونا، خانه سینما و صنف کارگردانان چقدر از کارگردان‌ها در جهت این بیکاری اجباری یا خسارت‌های احتمالی حمایت می‌کند؟

من بی‌اطلاع هستم و اصلاً اعتقادی به خانه سینما و چیزهایی شبیه به این ندارم. به نظر من بهتر است همه این دفاتری را که در سینمای ایران وجود دارد، تعطیل کنند؛ چرا که این دفاتر (فارابی، خانه سینما و ...) فقط بروکر اسی با خودشان به همراه می‌آورند و کاری نمی‌کنند. یک اداره امور

